

Ό Μολώχ τῆς ὁμόφυλης οἰκογένειας

- *Ο παρών νόμος αποσκοπεί στη διασφάλιση της αρχῆς της ισότητος, μέσω της επέκτασης της δυνατότητας σύναψης γάμου και σε πρόσωπα του ίδιου φύλου, και στην ενίσχυση της προστασίας από διακρίσεις, προς την κατεύθυνση της υλοποίησης της Εθνικῆς Στρατηγικῆς για την Ισότητα των ΛΟΑΤΚΙ.*
- *Ο γάμος συνάπτεται μεταξύ δύο προσώπων διαφορετικῆς ἢ ἰδίου φύλου.*

(Ν. 5089/2024, ἄρθρα 1 & 3)

Μέ τήν ψήφιση τοῦ Νόμου περί Γάμου Ὅμοφύλων Ζευγαριῶν ἢ ἑλληνική πολιτεία στιγμάτισε τό Ἔθνος, παρεμβαίνοντας στό γονιδίωμα τῆς οἰκογένειας. Ἡ τερατογένεση τῆς «νέας ἑλληνικῆς οἰκογένειας» πραγματοποιεῖται ἀπό τοῦς Ἑλληνες βουλευτές πού, ὡς παρανοϊκοί ἐπιστήμονες, κάνουν τοῦς ἄνομους πειραματισμούς τους στά ὄρια τῆς ἀνθρώπινης ὕπαρξης καί ἠθικῆς.

Παραλυμένη ἢ ἑλληνική κοινωνία, ἔχει μετατραπεῖ σέ μία βιομάζα τηλεθεατῶν πού ὄλο καί περισσότερο δυσκολεύεται νά ξεχωρίσει ἀλήθεια ἀπό σκηνοθεσία, καλό ἀπό κακό, ἠθικό ἀπό ἀνήθικο, παρακολουθώντας ἀπαθῶς τήν ὀρμητική ροή τῆς καθημερινότητος. Ἡ χώρα ἔχει μετατραπεῖ σέ ἕνα ἐργοτάξιο κατεδάφισης. Τά μέσα ἐνημέρωσης καί κοινωνικῆς δικτύωσης, ὡς ὑποβολεῖο νέων ἀξιῶν καί πολιτισμοῦ, ἐκβιάζουν τόν λαό νά

προσοικειώνεται ασύμβατα ήθη και άντιλήψεις, μπροστά στήν άπειλή τής άπομόνωσης, τοϋ στιγματισμοϋ και τοϋ unfollow.

Τά τελευταΐα χρόνια παρακολουθήσαμε μία πορεία άπό τήν καθιέρωση τών γκέυ άτόμων στίς καθημερινές κοσμικές έκπομπές και τά τηλεοπτικά σήριαλ, στή γνωριμία μέ τήν έννοια τοϋ *coming out*, όπου έπώνυμοι και άνώνυμοι έμαθαν νά δηλώνουν χωρίς ντροπές τίς όμοφυλοφιλικές τους προτιμήσεις. Κοντά σ' αυτά ήρθαν και οι καρναβαλικές παρελάσεις pride τής ΛΟΑΤΚΙ κοινότητας. Η συστηματική έκτόπιση τών παραδοσιακών άντιλήψεων και ή άντικατάστασή τους μέ νεόκοπες και διαρκώς προβαλλόμενες έννοιες όπως «ταυτότητα φύλου», «κοινωνικό φύλο» κλπ, λειαινουν καιρό τώρα τό έδαφος για τήν σιωπηλή άποδοχή τοϋ γάμου όμοφυλοφίλων, πού διαδέχτηκε όμαλά τό άπό δεκαετίας ισχυρόν σύμφωνο συμβίωσης.

Άπορίας άξιον τό πώς μεταβαίνουμε μέ τόση ταχύτητα άπό τήν «ντουλάπα» στήν παστάδα και τό σπιτικό τής «έντεκνης όμόφυλης οίκογένειας». Ένός μορφώματος πού δέν έχει δοκιμάσει ιστορικά ή άνθρωπότητα, διότι οϋτε τής χρειάστηκε οϋτε και τό διανοήθηκε. Ποιός ύπολογίζει εκείνες τίς ψυχές τών παιδιών πού έρχονται όρφανές στον κόσμο και άντί για φάρμακο τής όρφάνιας τους τήν υιοθεσία άπό άνδρόγυνο ζευγος - πραγματική οίκογένεια-, νά περιέρχονται σέ τέτοια τραγική μοΐρα; Οι άνατροπές σέ τόσο σύντομο διάστημα είναι τεράστιες, ή καλή και όμαλή λειτουργία τών κοινωνιών παραμένει άβέβαιη, οι συνέπειες άπρόβλεπτες και έν τούτοις ή κυβέρνηση μέ τό στανιό και μέ τό ζορι, μέ φροντιστήρια ήθικής στους άνευρους βουλευτές της, θέσπισε μία άκόμα σχιζοφρενή ύποχρεωτικότητα πού θά μείνει στήν ιστορία.

Στήν ταλαίπωρη εποχή μας, ή ἔννοια τοῦ **αὐτοπροσδιορισμοῦ** κλονίζει τά θεμέλια τῆς ἀνθρώπινης ταυτότητας ή ὁποία, ἰδιαίτερα στήν περίπτωση τῶν φύλων, εὐτελίζεται σέ ἕνα παίγνιο ρόλων ἀνάλογα μέ τίς ἐφήμερες φαντασιώσεις, ἐπιθυμίες καί πάθη τῶν ἀνθρώπων. Σταθερές ὅπως ὁ βιολογικός καί ὁ συναφής μέ αὐτόν κοινωνικός προσδιορισμός πού ἐξασφάλιζαν ἰσορροπία καί συνοχή ἕως τώρα, ἐξοβελίζονται ἀπό τή δικτατορία τοῦ σουρρεαλιστικοῦ αὐτοπροσδιορισμοῦ πού ἐπιβάλλεται σέ δικαιοσύνη καί εκπαίδευση μέ ὀλέθρια ἀποτελέσματα¹.

Τό κίνημα τοῦ **μετανθρωπισμοῦ**, πού ἔγινε εὐρύτερα γνωστό στά χρόνια τῆς πανδημίας, συνιστᾷ τόν κολοφῶνα τῆς νοσηρότητας ἀνάμεσα στίς φιλοσοφίες πού γνώρισε ή ἀνθρωπότητα. Μέ τή βοήθεια τῆς τεχνολογίας ὑπόσχεται «βελτιστοποίηση» τῆς ἀνθρώπινης κατάστασης καί τή μετάβαση κάποτε πρὸς ἕνα προεπιλεγμένο καί ὄχι τυχαῖο ἐξελικτικό στάδιο, ὅπου θά μιλάμε πλέον γιά ἕνα νέο εἶδος, τόν μετάνθρωπο. Φυσικά δέν θά μπορούσε νά μείνει ἔξω ἀπό τή συζήτηση καί ή περί φύλου «ἰδεολογία». "Οτι δηλαδή οἱ φυσικοὶ περιορισμοὶ τοῦ ἀνθρωπίνου σώματος (τ.ἔ. τό βιολογικό φύλο), μποροῦν καί πρέπει νά ξεπεραστοῦν! Δέν εἶναι καθόλου τυχαῖο ὅτι ἕνας ἀπό τούς πιό προβεβλημένους ὑποστηρικτές τοῦ μετανθρωπιστικοῦ κινήματος εἶναι ἀνοικτὰ ὁμοφυλόφιλος.

Ἡ λεγόμενη **ἐκκλησία τοῦ σατανᾶ** στίς Ἡνωμένες Πολιτεῖες ἀπαριθμεῖ μεγάλο ποσοστό ἀτόμων lgbtq, μέ τήν παιδαριώδη δικαιολογία ὅτι εἶναι ὁ μόνος χῶρος πού δέν τούς θεωρεῖ ἀποβλήτους, ὅπως κάνουν οἱ θρησκεῖες, ὑπονοώντας προφανῶς τόν προτεσταντικό ἀμερικάνικο χριστιανισμό. Οἱ ἐκπρόσωποι τοῦ

---

¹ <https://bit.ly/3IADkC8>
<https://bit.ly/3Te0gvW>

χώρου δηλώνουν πώς υποστηρίζουν τούς αγώνες της Igbta κοινότητας για ίσα δικαιώματα². Αποσιωπούν περιέργως ωστόσο την τελετουργική σημασία των πορνικών μίξεων καθώς και της άρσενικοκοιτίας στον ευρύτερο χώρο του αποκρυφισμού και της μαγείας.

Ός γνωστόν ο άνθρωπος είναι διφυής και δισύνθετος, εκ σώματος και ψυχής. Η ένωση δυό ανθρώπων εντός του γάμου νοείται πάντοτε σέ αμφοτέρα τά όντολογικά του αυτά θεμέλια. Άδύνατο έπομένως νά έννοήσουμε στην έκτροπή του όμόφυλου γάμου μία παρά φύσιν ένωση σωμάτων, πού νά μήν έπιβαρύνει ανάλογα και τίς ψυχές των έμπλεκομένων. Άλλωστε, ή κάθε χρήση του σώματος έχει αντίκτυπο στην ψυχοσωματική υπόσταση του ανθρώπου, στίς συμπεριφορές, έξεις, διαθέσεις, άκόμα και προσανατολισμούς.

Στά χρόνια του Νώε της **Παλαιᾶς Διαθήκης**, ή εύσεβής γραμμή των άπογόνων του Σήθ έπιμείχθηκε μέ τίς θυγατέρες των άσεβών ανθρώπων και πλέον όλοι οι άνθρωποι είχαν δυό χαρακτηριστικά: α) προόδευαν στην άμαρτία και τά πονηρά έργα πού ήταν άντικείμενο της καθημερινής τους φροντίδας και β) έξαιτίας αυτού είχαν λησμονήσει έντελώς τον Θεό. Σάν νά είχε καταντήσει ο Θεός ένας «κομπάρσος» στίς σχέσεις των ανθρώπων, πλην του Νώε. Βλέπουμε τον Κύριο νά μιλάει πολύ σκληρά για την κατάσταση αυτή: *«Καιρός παντός ανθρώπου ήκει έναντίον μου, ότι έπλήσθη ή γη άδικίας άπ' αυτών, και ίδου έγώ καταφθειρω αυτούς και την γην»* και ότι *«μετεμελήθην ότι έποίησα αυτούς»*. Ός Βασιλεύς και Παντοκράτωρ ο Κύριος θέτει

---

² <https://www.out.com/activism/2019/8/24/satanic-temple-says-it-will-fight-death-lgbtq-rights>

ὄρια στήν πρόοδο τοῦ κακοῦ καί τήν πορεία τῆς κτίσης, γιά νά θυμίσει ποιός εἶναι ὁ Κύριος τοῦ κόσμου καί τῶν αἰώνων³. Ὁ κατακλυσμός εἶναι προτύπωση τῆς Δευτέρας ἐλεύσεως τοῦ σαρκωμένου Λόγου⁴, ἡ ὁποία θά ἐπέλθει ὅταν οἱ ἄνθρωποι νομίσουν ὅτι θά ἔχουν ἐκτοπίσει τόν Θεό τους καί θά ζοῦν σάν σάρκες.

Στό βιβλίο τοῦ **Λευϊτικοῦ** καταγράφονται ἄνομες καί ἀπαγορευμένες μίξεις καθώς ὁ γάμος εἶναι τό ἀποκλειστικό μέσο ἔνωσης δύο ἀνθρώπων. Οἱ τελευταῖες μάλιστα δύο ἀναφορές ἀφοροῦν σχέσεις ὁμοφυλοφιλίας ἢ ἀνθρώπου μέ τήν ὑποτελή σ' αὐτόν κτίση. Εἶναι καί οἱ μόνες περιπτώσεις πού χαρακτηρίζονται «*βδέλυγμα*» καί «*μυσαρόν*». Γιά ὅλες αὐτές τίς παρεκκλίσεις ἐπιβάλλεται νόμος αὐστηρῆς ἀπαγόρευσης στόν λαό τοῦ Θεοῦ διότι, ὅπως μάς λέει, μέ ὅλα αὐτά μιάθηκαν ὅλα τά ἔθνη πρίν ἀπό αὐτούς⁵. Μέ τούς νόμους αὐτούς ὁ Κύριος ζητᾷ ἀπό τόν λαό του νά ξεχωρίσει ἀπό τήν περιρρέουσα «ἠθική ἀτμόσφαιρα» τῆς ἀρχαιότητας, παύοντας νά κάνει ὅ,τι ἔκαναν ὅλοι οἱ ὑπόλοιποι.

Οἱ σχετιζόμενες μέ τόν γάμο καί τήν ἐν γένει σεξουαλική συμπεριφορά διατάξεις παραμένουν σταθερές καί ἀναλλοίωτες σέ ὅλη τήν Παλαιά Διαθήκη, καθώς καί στά χρόνια τοῦ Χριστοῦ, ἀλλά καί μέχρι τέλους τῶν αἰώνων, διότι ὁ γάμος εἶναι μία σταθερά ὀλοκλήρωσης τοῦ ἀνθρωπίνου ὄντος πού θά ἰσχύει μέχρι τήν ἔλευση τῆς Βασιλείας τοῦ Θεοῦ, ὅπου τότε οἱ ἄνθρωποι «*ὡς ἄγγελοι Θεοῦ ἐν οὐρανῷ εἶσι*»⁶. Γιά τόν λόγο αὐτό εἶναι δεδομένη ἡ ἀπόρριψη τῆς ὁμοφυλοφιλίας στήν Καινή Διαθήκη καί εἶναι ἀστεῖο νά θεωρεῖται ἀπό ὀρισμένους ὅτι ἐπειδή δέν

---

³ Γεν. 6,1-13

⁴ Ματθ. 24,37-39

⁵ Λευϊτ. 18,22-24, 27

⁶ Ματθ. 22,30

ἀναφέρεται ὀνομαστικά ἀπό τόν Κύριο⁷, εἶναι τάχα ἐφεύρημα τῶν ἀποστόλων του! Ἄλλωστε οὔτε καί ἡ ἀνθρωποθυσία μνημονεύεται, χωρίς ὅμως αὐτό νά ἀφήνει τό παραμικρό περιθώριο ἐρμηνευτικῆς παρανόησης.

Ἐπάρχει ἐντούτοις μία εἰδοποιός διαφορά ἀνάμεσα σέ Παλαιά καί Καινή Διαθήκη. Ἡ μὲν πρώτη ἀπευθύνεται στούς «ἀρχαίους» πού ἔπρεπε νά ξεχωρίσουν ἀπό τούς διεφθαρμένους συγχρόνους τους μέ τήν ἐφαρμογή αὐστηρῶν κυρώσεων στούς παραβάτες. Τόν ἴδιο νόμο τῶν ἀρχαίων ἀκολουθοῦν οἱ Ἑβραῖοι μέχρι σήμερα⁸. Ὅμως, στήν ἐποχή του ὁ Χριστός ζήτησε μία ὑπέρβαση ἀκατόρθωτη: *«ἐάν μὴ περισσεύσῃ ἡ δικαιοσύνη ὑμῶν πλεῖον τῶν γραμματέων καί Φαρισαίων, οὐ μὴ εἰσέλθητε εἰς τὴν βασιλείαν τῶν οὐρανῶν»*⁹.

Ὁ Κύριος ἄνοιξε τόν οὐρανὸ καί ἐτοίμασε τὴ Βασιλεία του γιά τούς ἀνθρώπους. Ἡ Βασιλεία δέν ἀφορᾷ ἐκείνους πού «ἀπλά» δέν υἰοθετοῦν τὴν διεφθαρμένη ἠθικὴ τοῦ κόσμου, ἀλλὰ αὐτούς πού ὡς Χριστοειδεῖς καί Πνευματοφόροι ἀντιλαμβάνονται ὅτι ἀκόμα καί ἡ πονηρὴ ἐπιθυμία ἐνός προσώπου ἢ σώματος, τό διαφθείρει ἤδη μέσα τους¹⁰. Καί ἀκόμα περισσότερο, ἡ Βασιλεία τοῦ Θεοῦ ἐγκαινιάζει ἐπὶ γῆς τὴν ἰσαγγελη, παρθενικὴ πολιτεία ἀφοῦ ὁ ἴδιος ὁ νομοθετήσας τὸν γάμο στήν Παλαιά Διαθήκη Κύριος, γίνεται μέ τὴ σάρκωσή Του στήν Καινὴ ὑπογραμμὸς ἀρετῆς, ἐξαίροντας τὴν παρθενία, ὅχι ὅμως καί ἐπιβάλλοντάς τιν διότι *«οὐ πάντες χωροῦσι τὸν λόγον τοῦτον, ἀλλ' οἷς δέδοται»*¹¹. Σέ κάθε περίπτωση ζητούμενο εἶναι

---

⁷ Περιλαμβάνεται ὡστόσο στὸν ὄρο «ἀσέλγεια» τοῦ Μάρκ. 7,22, μετὰ τίς λ. «μοιχεῖαι, πορνείαι».

⁸ Ματθ. 5,21

⁹ Ὁ.π. 5,20

¹⁰ Ὁ.π. 5,28

¹¹ Ματθ. 19,11

νά μεριμνοῦμε τά τοῦ Κυρίου, πῶς ἀρέσομεν τῷ Κυρίῳ¹² καί ὄχι ἡ ἀσχημοσύνη.

Μέσα ἀπό τήν Ἁγία Γραφή καί τίς λειτουργικές εὐχές τοῦ **Μυστηρίου** τοῦ «Στεφανώματος» πού ἐμπνέονται ἀπό αὐτήν, προβάλλεται ἡ ὄλη δυναμική τοῦ ἀνθρωπίνου βίου στή μεταπτωτική της ἔκφραση, μέσα στήν ἐνοποιητική διάσταση τοῦ Γάμου. Ὁ Γάμος ὀριοθετεῖ ἐν τέλει τά ὅρια τῆς ὕπαρξης τοῦ ἀνθρώπου ἀπό τή γέννηση καί ἀνάπτυξη ἕως τήν συζυγική ἔνωση καί ἀκόμα πιό πέρα, ἕως τό φυσικό του τέλος. Ἐκεῖ βρίσκουν τή θέση τους ἀρμονικά ἄνδρας καί γυναίκα. Ἐκεῖ εἶναι ἡ ἀγάπη, ἐκεῖ καί οἱ καρποί της, βιολογικοί καί πνευματικοί. Δέν ὑπάρχει ἄλλη πιό περιεκτική εἰκόνα τῆς παρουσίας τοῦ ἀνθρώπου στόν κόσμο. Γί' αὐτό καί ὁ γάμος ἄνδρα - γυναίκας ἀναγνωρίζεται ἀπό ὅλα τά τέκνα τοῦ Ἀδάμ, κάθε πολιτισμό καί σέ κάθε τόπο.

Ἡ Ἐκκλησία μας δίνει μία ἐντυπωσιακή προοπτική στήν ἔνωση τοῦ ἀνδρόγυνου. Ἡ ἀγάπη τοῦ ζεύγους ἀγνίζεται ὑπερβαίνοντας τά ἀνθρώπινά της ὅρια καί εὐρύνοντας τούς συζυγικούς ρόλους ἀπό τό πρότυπο τῆς σχέσης ἄνδρα - γυναίκας, σέ ἐκεῖνο Χριστοῦ - Ἐκκλησίας¹³. Τό ἀνδρόγυνο λαμβάνει τά στέφανα τῆς σωφροσύνης καί ἐνώνεται ἀπό τό χέρι τοῦ Θεοῦ σέ μία συμβίωση πού θά ἀγωνίζεται νά διατηρεῖ ἀκηλίδωτη, μέ ἀκατάγνωστη διαγωγή, ὁμόνοια ψυχῶν καί σωμάτων καί ἐργαζόμενο τίς θεῖες ἐντολές ὥστε νά ἔλθουν καί οἱ καρποί τῆς εὐτεκνίας καί καλλιτεκνίας, ἡ αὔξηση τῶν ἀγαθῶν γιά νά περισσεύουν καί οἱ ἀγαθοεργίες, ἡ μακροήμερευση καί ἡ εἰρήνη· ἡ χαρά τῶν συζύγων νά δοῦν γύρω ἀπό τό τραπέζι τους τέκνα καί

---

¹² Α' Κορ. 7,32

¹³ Ἐφεσ. 5, 24-25

έγγονια, τό συγκαταγερᾶσαι καί ἡ ἀξίωση τῆς ἀπολαύσεως τῶν ἐπηγγελμένων ἀγαθῶν, λάμποντας ὡς ἀστέρες κοντά στόν Κύριο. Πόσο φτωχά καί κολοβωμένα εἶναι τά πολιτειακά ὑποκατάστατα μπροστά σ' αὐτήν τήν εὐλογημένη δυναμική!

Ἐντός τοῦ γάμου γίνεται καθημερινός ἀγώνας κατά τῶν παθῶν. Μία μάχη πού δίνεται ἀπό αἰδουμένη ἀγάπη γιά τόν ἄνθρωπό μας πού εἶναι φτιαγμένος καί δοσμένος σέ μᾶς γιά νά χωρέσει ὅλη μας τή φύση. Ὁ ἄνδρας τῆς γυναίκας καί ἡ γυναίκα τοῦ ἄνδρα. Ἀγωνιζόμαστε γιά τήν ὀλοκλήρωσή μας καί τήν ἀγάπη τοῦ πολυαγαπημένου μας συζύγου καθαιρόμενοι ἀπό τά σωματοκτόνα καί ψυχοκτόνα πάθη ὅπως ἐγωισμό, δεσποτισμό, θυμό, ὀκνηρία, ἀναλγησία, φιλαργυρία, ὑπερευαισθησίες, πορνεία, φιληδονία, ἀκόμα καί ὁμοφυλοφιλία καί τόσα ἄλλα. Ἐκαστος στήν πάλη του. Δέν χαϊδεύουμε τά πάθη μας, δέν προσδιορίζομαστε ἀπό αὐτά οὔτε καί ἀνανοηματοδοτοῦμε τόν γάμο ἀνάλογα μέ αὐτά! Ὅλα θεραπεύονται μέ σταθερή θέληση καί ἀγάπη Χριστοῦ μέσα στό μεγάλο αὐτό Μυστήριο τῆς ἐνώσεως ἄνδρα καί γυναίκας, πλαισιούμενο καί ἀπό τά λοιπά Ἱερά Μυστήρια τῆς Ἐκκλησίας μας.

Ἡ φύση ἀποτρέπει τήν ἔνωση ὁμοειδῶν φύσεων εἴτε ἐκ συγγενείας προερχομένων εἴτε ἐκ τοῦ ἰδίου φύλου. Ἡ θανάσιμη νοσηρότητα τῆς πρώτης ἐπιλογῆς (αἰμομιξία) μεταβαίνει στούς καρπούς της, ἐνῶ στή δεύτερη προσβάλλονται ἀπευθείας οἱ ἐμπλεκόμενοι μέ τήν ἐμφάνιση θανατηφόρων ἀσθενειῶν. Τίς δεκαετίες '80 - '90 ζήσαμε ἔντονα τήν ἐπέλαση τοῦ Ἰοῦ τῆς Ἀνοσοανεπάρκειας (HIV) στούς πληθυσμούς τῶν ὁμοφυλοφίλων. Ἡ ὑψηλή μεταδοτικότητα καί θνησιμότητα τοῦ Ἰοῦ, ὄχι μόνο δέν ἀξιοποιήθηκαν ὡς εὐκαιρία μετανοίας γιά νά ἐγκαταλείψουν τήν ἐκτροπή τους, ἀλλά ἀντιθέτως ἔφτασαν στό σημεῖο νά μολύνουν

καί τόν πανάρχαιο θεσμό τοῦ Γάμου μέ τή συνδρομή τῶν ὁμοτρόπων τους κυβερνήσεων.

Δέν μπορεί ὁ νοῦς νά μήν ἀνατρέξει στήν ἐποχή τῶν **Σοδόμων** γιά συγκρίσεις. Ἐκεῖ, ἡ μανική ὁμοφυλοφιλική ἄνοια ταυτίστηκε μέ τήν βλασφημία κατά τοῦ Θεοῦ, μέ τή γνωστή ἔκβαση¹⁴. Ἡ ἐποχή μας δικαιώνει τά Σόδομα ὡς τύπο τῆς ἀποστασίας τῶν ἐσχάτων χρόνων. Σήμερα, ἡ ἐπίδειξη μίσους κατά τοῦ Ὑψίστου ἐκδηλώνεται ὄχι μόνο μέ συνθήματα καί βανδαλισμούς κατά Ἱερῶν Ναῶν, ἀλλά κυρίως διά τοῦ ἐμπαιγμοῦ Αὐτοῦ καί τῆς προνοίας Του γιά τό πεπτωκός ἀνθρώπινο γένος.

Πόσο, ἀλήθεια, ἀνάποδος καί ἐσφορικός στέκει ὁ ὁμοφυλόφιλος «γάμος» ἀπέναντι στόν εὐλογημένο καί δοσμένο ἀπό τόν Θεό Γάμο τοῦ ἀνδρογύνου. Ἡ ἀκραία κοσμικότητα ἀπέναντι στήν μυστηριακή ιερότητα. Μέσα στήν ἄγνοιά τους, στόν τυφλωμένο καί ἀπωθημένο ἔρωτά τους, τά ὁμόφυλα ζευγάρια ἀδυνατοῦν νά συνειδητοποιήσουν ὅτι γίνονται ὑποχείρια τοῦ μεγάλου ἐχθροῦ τῆς ἀνθρωπότητας, πού μειδιᾷ χαϊρέκακα ἀπέναντι στόν Κύριο. Ἡ ἄλλοτε κρυφή καί ἀνομολόγητη πτώση, γίνεται ἤθος καί νόμος τοῦ κόσμου καί ἐπιβραβεύεται μέ τήν ἀναδοχή τέκνου.

Στήν Παλαιά Διαθήκη ἡ ταύτιση τῆς εἰδωλολατρίας μέ τήν πορνεία εἶναι ιδιαίτερα χαρακτηριστική καί ἐπαναλαμβανόμενη. Ἡ εἰδωλολατρική ἀποστασία ἀπό τόν ἀληθινό Θεό πού γνώρισε ὁ Ἰσραήλ ὀνομάζεται «πνεῦμα πορνείας»¹⁵, πάντα σέ συνάφεια μέ

---

¹⁴ Γεν. 19,4-5

¹⁵ Ὡσ. 4,12 «πνεύματι πορνείας ἐπλανήθησαν καί ἐξεπόρνευσαν ἀπό τοῦ Θεοῦ αὐτῶν».

τήν πορνική δραστηριότητα πού τήν συνοδεύει¹⁶. Ἡ λατρεία τῶν εἰδώλων ὡς πορνεία καί μοιχεία τῆς ψυχῆς ἀπέναντι στόν Θεό της, ἐπιφέρει τήν σωματική πορνεία καί σαρκολατρία. Μία καθολική διαφθορά τῆς ἀνθρώπινης φύσης: οἱ ἄνθρωποι γίνονται σάρκες¹⁷.

Στά χρόνια ἐκεῖνα δέν ἦταν γνωστή ἡ ἔννοια τῆς ἀθεΐας, ὡστόσο οἱ ὁμοιότητες τῆς παγανιστικῆς θρησκευτικότητας μέ τόν σύγχρονο ἀθεϊστικό ἀμοραλισμό, ἰδιαίτερα σέ θέματα σεξουαλικότητας, οικογενειακοῦ βίου, ἀνθρώπινης ζωῆς (ἀμβλώσεις, εὐθανασία), θέσης ἀπέναντι στόν Τριαδικό Θεό, εἶναι ἐντυπωσιακή ὅσο καί ἀναμενόμενη. Εἰδωλολατρία καί ἀθεΐα ἀποτελοῦν ἐκφράσεις ἄρνησης τοῦ Θεοῦ, *μετάλλαξη τῆς ἀληθείας Του ἐν τῷ ψεύδει καί λατρεία τῆς κτίσεως ἀντί τοῦ κτίσαντος αὐτήν*¹⁸.

Μακριά ἀπό τόν Θεό οἱ ἄνθρωποι παραδίδονται εἰς *ἀδόκιμον νοῦν*, κατακαίονται στήν φλόγα τῶν ἐπιθυμιῶν τους εἰς *ἀκαθαρσίαν τοῦ ἀτιμάζεσθαι τὰ σώματα αὐτῶν ἐν αὐτοῖς καί εἰς πάθη ἀτιμίας*. Τόση εἶναι ἡ πύρωση τῆς σάρκας ὥστε αἱ θήλειαι αὐτῶν *μετήλλαξαν τήν φυσικήν χρῆσιν εἰς τήν παρὰ φύσιν, ὁμοίως δὲ καί οἱ ἄρσενες ἀφέντες τήν φυσικήν χρῆσιν τῆς θηλείας ἐξεκαύθησαν ἐν τῇ ὀρέξει αὐτῶν εἰς ἀλλήλους, ἄρσενες ἐν ἄρσει τήν ἀσχημοσύνην κατεργαζόμενοι*¹⁹.

Σέ συνέχεια αὐτῶν καί ὡς ἐπιστέγασμα, ὁ ἀδόκιμος νοῦς ἐν ἐλευθέρῳ πτώσει εὐρισκόμενος θά στρέψει τό σκοτεινό του βλέμμα στά παιδιά του. Πράγματι, ἡ φοβερώτερη εἰδωλολατρική

---

¹⁶ «*Ἐπὶ τὰς κορυφὰς τῶν ὀρέων ἐθυσίαζον καὶ ἐπὶ τοὺς βουνοὺς ἔθυσον...Διὰ τοῦτο ἐκπορνεύσουσιν αἱ θυγατέρες ὑμῶν, καὶ αἱ νύμφαι ὑμῶν μοιχεύσουσι*», ὁ.π., στ. 13

¹⁷ Γεν. 6,3

¹⁸ Ρωμ. 1,25

¹⁹ Ὁ.π. 1,24-28

συνήθεια πού καταδικάζεται από τόν Θεό στά βιβλία τῆς Παλαιᾶς Διαθήκης, κοντά στίς ἄνομες μίξεις, εἶναι αὐτή τῆς ἀνθρωποθυσίας²⁰ καί μάλιστα τῆς παιδικῆς: «καί ἔλαβες τοὺς υἱοὺς σου καί τὰς θυγατέρας σου, ἃς ἐγέννησας, καί ἔθυσας αὐτὰ αὐτοῖς εἰς ἀνάλωσιν, ὡς μικρὰ (ὡς κάτι ἀσήμαντο) ἐξεπόρνευσας, καί ἔσφαξας τὰ τέκνα σου καί ἔδωκας αὐτὰ ἐν τῷ ἀποτροπιάζεσθαί σε ἐν αὐτοῖς»²¹. Ἡ ἀφιέρωση τῶν παιδιῶν στοὺς παγανιστικούς θεοὺς γίνεται αἰτία ἀφανισμοῦ τῶν λαῶν καί σκληρῆς παιδαγωγίας πρὸς τοὺς Ἰσραηλίτες, ὅποτε ἔφτασαν ἔως αὐτό τό ἔσχατο σημεῖο ἀποστασίας.

Ἡ θεότητα πού κατεχοχὴν συνδέεται μέ τὴν παιδική ἀνθρωποθυσία εἶναι ὁ **Μολώχ**, πρὸς τόν ὁποῖον προσεφέροντο τὰ παιδιά. «Καί ἐμίανε τὸν Ταφὲθ τὸν ἐν φάραγγι υἱοῦ Ἐννὸμ τοῦ διαγαγεῖν ἄνδρα τὸν υἱὸν αὐτοῦ καί ἄνδρα τὴν θυγατέρα αὐτοῦ τῷ Μολὸχ ἐν πυρί»²².

Βίοι παράλληλοι εἰδωλολατρίας καί ἀθεΐας. Ἡ ἱστορία τοῦ ἀνθρωπίνου γένους διδάσκει μέχρι σήμερα ὅτι ἡ ἄρνηση τοῦ ἀληθινοῦ Θεοῦ καταλήγει στὴ σαρκική ζωή καί τὴν διαφθορά τῶν παιδιῶν. «Πνεῦμα πορνείας ἐν αὐτοῖς ἐστί, τὸν δὲ Κύριον οὐκ ἐπέγνωσαν»²³. Δέν εἶναι τυχαία ἡ ἀποστροφή τῶν ὁμοφυλοφιλικῶν καί λοιπῶν παρεμφερῶν ὁμάδων πρὸς τὸν Τριαδικό Θεό καί τὴν Ἐκκλησία.

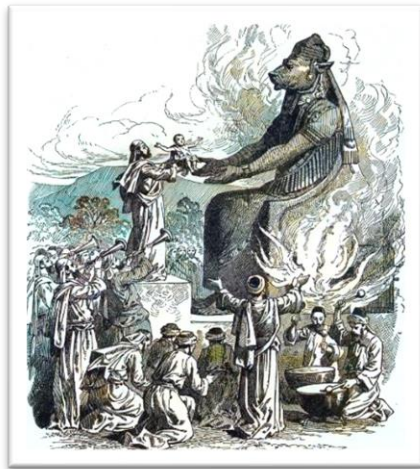
²⁰ Λευϊτ. 18,21

²¹ 1εζ. 16,20-21

²² Δ' Βασ. 23,10. Βλ. καί 1ερ. 39,35: «Καί ὑκοδόμησαν τοὺς βωμοὺς τῆ Βάαλ τοὺς ἐν φάραγγι υἱοῦ Ἐννὸμ τοῦ ἀναφέρειν τοὺς υἱοὺς αὐτῶν καί τὰς θυγατέρας αὐτῶν τῷ Μολὸχ βασιλεῖ, ἃ οὐ συνέταξα αὐτοῖς καί οὐκ ἀνέβη ἐπὶ καρδίαν μου, τοῦ ποιῆσαι τὸ βδέλυγμα τοῦτο πρὸς τὸ ἐφαρματεῖν τὸν Ἰούδαν».

²³ Ὠσ. 5,4

Ἀπό τόν Καναανιτικό Μολώχ τῆς ἀρχαιότητος μέ τά ἀπλωμένα χέρια, ἔτοιμα νά δεχτοῦν τά προσφερόμενα παιδιά, φτάνουμε στόν μεταμοντέρνο Μολώχ τῆς ὁμόφυλης οἰκογένειας πού προσκυνᾷ ὁ ἀδόκιμος νοῦς τῆς ἀνθρωπότητος προσφέροντάς του τά παιδιά της. Ὅχι μόνο τά πρός ἀναδοχή, ἀλλά κάθε καί παιδί τοῦ κόσμου πού θά γίνει κοινωνός τῆς σύγχρονης παιδείας καί ἀγωγῆς πού προσαρμόζεται στό νέο φάσμα τῆς μεταλλαγμένης καί ἀνισόρροπης οἰκογένειας.

Τό ἀνίερο συνονθύλευμα τῆς «ὁμόφυλης οἰκογένειας» δέν θά ἡσυχάσει ἐάν δέν ὀλοκληρώσει τό βδέλυγμά του μέ τήν προσπάθεια νά σταθεῖ ἐν τόπῳ ἀγίῳ, στό κέντρο τοῦ Ναοῦ, τοῦ βεβηλοῦν²⁴ τά Ἱερά Μυστήρια τοῦ Βαπτίσματος καί τοῦ Χρίσματος. Ζητεῖ νά βαπτίσει τό τέκνο του, νά τό καθάρει ἐν Χριστῷ, ὥστε νά μολύνει στή συνέχεια τόν καινό βαπτισμένο ἄνθρωπο μέ τήν δυσώδη κατήχηση περί τῆς ἄνομης, ὁμοφυλόφιλης «ἀγάπης» του. Ποιός ἀντιλεγόμενος²⁵ ἱερέας ἢ ἀρχιερέας ἄραγε θά βρεθεῖ συνένοχος στά ἐπιχειρούμενα μέ τό ψευδο-ἄλλοθι τῆς κοσμικῆς ἀγάπης καί «συμπερίληψης»;

²⁴ Ἱεζ. 23,39

²⁵ Ωσ. 4,4